

Vihreämpi tarina

(Virve Pohjanpalo, *Yliopisto* 1/2007)

Kiina on metsittämisen mallimaa, ympäristötieteiden professori kehuu. Sen opeilla maailman metsäkato voisi olla historiaa jo vuonna 2030.

Vihreän sävyjä löytyy maailmankartalta yhä vähemmän. Aavikko, tiet, talot, laitumet ja pellot työntävät puita tieltään. Palloltamme katoaa metsää sellaista vauhtia, että Suomen kokoisesta metsästä tehtäisiin selvää kolmessa vuodessa. Jos tuhotohti pysyisi tasaisena, pallomme olisi 300 vuoden kuluttua paljas, Helsingin yliopiston ympäristötieteiden professori **Pekka Kauppi** laskee.

Kauppi kuitenkin näkee edessään täysin toisenlaisen tulevaisuuden. Hänen arvionsa mukaan metsämenetykset tyrehdytetään muutamassa vuosikymmenessä. Maailman metsäisimmistä 50 valtiosta joka toinen on jo nyt kuivilla eli saanut metsäbiomassan kasvuun, professori tulkitsee suomalais-kiinalais-skotlantilais-yhdysvaltalaisen tutkijaryhmänsä laajoja aineistoja. Tutkijat ovat yhdistäneet metsäalaa kuvaavat luvut muihin volyyymiä kuvastaviin tietoihin: metsien elollisen aineksen ja niiden sitoman hiilen määrään sekä puuston tilavuuteen.

Istutusmetsät vähentävät luonnonmetsien hakkaamista

Odotettua optimistisemmat tulokset julkaistiin marraskuussa kunnianarvoisassa *PNAS*-tiedelehdessä, ja sen vanavedessä aiheeseen tarttuivat muiden muassa *Wall Street Journal*, *Newsweek* ja *International Herald Tribune*.

Kauppi kollegoineen puhuu käännekohdasta. Rohkaisevimpina esimerkkeinä poseeraavat maailman väkirikkaimmat valtiot, joista Kiina jo kasvattaa metsäbiomassansa ja Intiakin on päässyt tasapainotilanteeseen. Koko Aasian mittakaavassa kehityksen suunta muuttui aivan vastikään. Vuotta 2000 edeltäneellä kymmenvuotisjaksolla metsää katosi satojatuhansia hehtaareita, tällä vuosituhanella ollaan reilusti plussan puolella.

Köyhempikin maa voi valita metsiä säästävän politiikan

Käänte on tutkijaryhmän mukaan tapahtunut maissa, joissa bruttokansantulo ylittää 4600 Yhdysvaltain dollaria asukasta kohden. Tosin Kiinan metsitysprojektit osoittavat, että köyhempikin maa voi valita metsiä säästävän politiikan. Lopullinen taitteen hetki riippuu Brasiliasta ja Indonesiasta, joiden eliöstöltään rikkaat trooppiset metsät hupenevat pelotettavaan tahtiin. Tropiikin metsien kiihkeät hakkuut ovatkin olleet yksi argumentti, jonka nojalla optimistisia tulevaisuudenkuvia on kritisoitu. Metsäkato ei osoita laantumisen merkkejä, jos tarkastelu rajataan luonnonmetsiin, arvostelijat sanovat.

Kaupin ryhmä ei halua mustata teollisuutta palvelevien puupeltojen mainetta. Suuryrityksen hakkuualueella kasvaa yleensä pian uusi metsä. Teollisuus nakertaa metsäalaa huomattavasti vähemmän kuin köyhien ihmisten kädestä suuhun -elämä, tutkijat vertaavat. Istutusmetsät vähentävät luonnonmetsien hakkaamisen painetta. Näin luonnonmetsien hiili jää varastoonsa — kunhan puupellot perustetaan joutomaalle eikä luonnonmetsän paikalle.